

ת"פ 31140/10 - מדינת ישראל נגד מאיר דנדקר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 31140-10-16 מדינת ישראל נ' דנדקר

בפני כבוד השופט חגית מאק-קלמנוביץ
בעвин: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
המאשימה

נגד מאיר דנדקר ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
הנאשם

זכור דין

הסדר הטיעון וטענות הצדדים

1. הנאשם יהודיה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי עובדות כתוב האישום המתוון שהוגש במסגרת ההסדר, בתאריך 8.4.14 בסביבות השעה 00:00 ברחוב כף החיים בבית"ר עילית, אירע אירוע אלים בין הנאשם לבין שני בגירים נוספים ושני קטינים. בהמשך לאירוע רדף הנאשם ושניים אחרים אחרי המתلون, ליד 1997, וכשהתקרבו אליו בעטו בו, היכו אותו באמצעות מקל שהעבירו ביניהם והמשיכו להכותו גם לאחר שנפל לארץ. כתוצאה לכך נגרמו למתلون סדק באף, דימום מהאף ונפיחות בקשר האף, שפוחדים בידי וברגלו וחבלה בראשו.

הצדדים הודיעו על הסדר טיעון בגין לעונש, לפיו הנאשם יודיה ויורשע בכתב האישום המתוון, ישלח לקבלת תסוקיר קצין מבחן וחווית דעת הממונה על עבודות שירות, והמאשימה תגביל את עצמה לעונש של שלושה חודשים מאסר בעבודות שירות ורכבי ענישה נלוויים, ואם הנאשם לא ימצא מתאים לעבודות שירות - לשולשה חודשים מאסר בפועל.

2. בטיעוני לעונש אישר ב"כ המאשימה כי אירע האלימות שקדם לביצוע העבירה כלל אלימות מצד המתلون כלפי הנאשם ואחרים. בהסכמה הצדדים הגיע לעינוי בכתב האישום שהוגש נגד המתلون, בת"פ 35655-01-15 בבית משפט לנער שבבית המשפט השלום בבית שמש, בו נקבעה אחראותו של המתلون ללא הרשות בעבירה של תקיפה, והואណון להתחייבות כספית ופיקוחו לנאשם שבפני סך 250 ל"נ.

עם זאת, ב"כ המאשימה טען כי על אירע של אלימות לא היה מקום להגיב באלימות נוספת מצד הנאשם, בעיקר כאשר האלימות שבה נקט הנאשם הייתה חמורה בהרבה ובلتוי פרופורציונאלית לאלימות שהפעיל המתلون, וכאשר המתلون היה קטן במידה ביצוע העבירה והנאשם היה בגיר.

3. לעניין מתهام הענישה הפנה המובע לת"פ 31912-05-10 בית משפט השלום בראש"ץ, מדינת ישראל נ'

מוטי טרוני, בו נגזר עונש מאסר לתקופה של חמישה חודשים על המערער שהורשע בעבירה של חבלה חמורה אשר גרמה למחלונות שבר באפה, וכן לת"פ 2785 בבית משפט השלום בראש"צ, **מדינת ישראל נ' אריאל אדרי**, שם נקבע בנסיבות דומות של גרים שבאים בפנים מתחם שבין מספר חדש מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות לבן 15 חודשים מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם שבין מספר חדש מאסר בעבודות שירות ועונשים נלוים לבן 15 שנים מאסר בפועל.

באשר לשיקולים במסגרת המתחם ולהסדר הטיעון שהושג ציין ב"כ המאשימה כי המאשימה הביאה בחשבון קשיים ראויים, העדר עבר פלילי בשנים האחרונות והזמן שחלף מאז ביצוע העבירה. הוא ציין עוד כי הנאשם היהו ולקח אחריות, אם כי שירות המבחן קבוע כי מדובר באחריות חלקלית. לפיכך ביקש לקבל את ההסדר, להטיל על הנאשם עונש בחלק התחquetן של המתחם, ולגוזר עליו שלושה חודשים נוספים בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיוצו למחלון.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע לפני ארבע שנים, ומazel אין נגד הנאשם תלונות נוספות או מעורבות פלילית. גם העבר הקיים הוא לדבורי "דיליל ישן". הסניגור הוסיף כי מאז האירוע הנאשם היהו אב לתינוק ואשתו בהריון, הוא מפרנס את משפחתו, עבר כברת דרך ושינה את אורח חייו. עוד טען כי על אף שבזמן האירוע הנאשם היה בוגר והמתلون היה קטן, הפרשי הגילאים ביניהם היו קטנים והנ帀טם עצמו היה רק מעט מעל גיל שMONNA עשרה. הוא פירט את חלקו של המתلون באירוע, ציין כי המתلون תקף מספר אנשים, ואף פעל להשמדת ראייה כאשר מחק סרטון המתאר את האירוע מהטלפון של אחד מהמעורבים.

הסניגור הוסיף כי ביום היחסים בין הנאשם לבין המתلون טובים, והנ帀טם היהו ולקח אחיות. הוא ביקש לקבוע מתחם שבין מאסר על תנאי ושל"צ לבין מספר חדש מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עובד בבית דפוס ועונש של מאסר בעבודות שירות יגרום לפיטורי. בהתחשב בהעדר מעורבות פלילית של הנאשם בשנים האחרונות, המצביע על מסוכנותו נמוכה, וכן לנוכח העונש שהוטל על המתلون עקרון אחדות הענישה, ביקש ב"כ הנאשם להטיל עליו עונש שלא עולה על של"צ, ולהלופין בעבודות שירות לתקופה קצרה מזו שהتابקהה ע"י המאשימה.

ראיות לעונש

5. לנאם הרשות קודמת בעבירה של הוצאה, בגין נדון בשנת 2015 לשישה חודשים מאסר ועונשים נוספים.

6. שירות המבחן הגיע תספיר בעניינו של הנאשם. בתספיר התייחס כךין המבחן לעברו הרפואי של הנאשם ולקשימים מהם סבל בגלל צער. ביום אינו מזקק לטיפול כלשהו. בוגע לעבירה נשוא כתוב האישום נאמר בתספיר כי הנאשם היהו ולקח אחריות על ביצועה, אך עם זאת אחריותו הייתה חלקלית וצמצמה את חלקו. מהתשAKER עולה כי הן הנאשם והן המתلون מסרו כי האירוע אחורייהם והם מקיימים ביום קשיים יידידות. כךין המבחן התייחס לגורמי סיכון וסיכון. הוא הזכיר הליך טיפול בו שלוב הנ帀טם בעבר בגין מעצרו בתיק הוצאה, והליך טיפולים במסגרת צו מבנן. מאידך ציין את יציבותו התעסוקתית של הנאשם ואת נישואיו ויחסו כלפי מעמדו כאב ומפרנס, כמו את העדר הרשותות מהשנים האחרונות, כגורם סיכון חיוביים. המלצה השירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם עונשה מוחשית ומרתיעה שתהווה עונש מציב גבולות. לנוכח התרשםות החביבה מהתנהלותו של הנאשם בשנים האחרונות הומלץ לשcool ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי ופיוצו למחלון.

הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

מתמחם העונש ההורשע

7. הנאשם הורשע בעבירות אלימות, שיש בה כדי לפגוע בערכיהם של שומרה על שלומם וביטחונם של הזולת, ושל כל החברה. גם פרובוקציה אינה מצדיקה תגובה אלימה, ודאי כאשר מדובר באליםות חמורה, תוך שימוש במקל, אשר גרמה למתלוון נזקים חמורים כולל שבר בפניו.

8. לעניין הענישה הנהוגת, ATIICHIS למספר פסקין דין הדנים במצבים דומים בהם נגרמו למתלוונים שברים או חבלות גופניות משמעותיות, על ידי נאשמים שלא היו בעלי עבר פלילי מכוביד:

- ע"פ 13/4605, **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.2.14) - המערערים, אב ובן, הורשעו בתקיפת י"ר ועד הבית ובנו, על רקע סכסוך שהסלים. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לבן חבלות חמורות בפניו, אחת משנהו הוצאה ממקוםמה, נגרם לו שבר בלסת וחתכים עמוקים ברירית הפה שהצריכו טיפול רפואי בבית החולים לרבות ניתוח וקיבוע הלסת. על מעורר 1 נגזר עונש של שני חודשים מאסר בעבודות שירות. על אף הכלל לפיו ערצתה הערעור אינה נוטה להתעורר בערעורים על חומרת העונש, בית המשפט העליון סבר כי במקרה זה יש לבכר שיקולי שיקום על פני שיקולי הרתעה. לגבי מעורר 1 שהוא קטן במידה מסוימת העבירה צוין כי מדובר בתלמיד מצטיין, מדריך בתנועת הצופים המתנדב לשרת בשנת שירות, שההתנהגות באירוע היא חריג שבחריגים לאופן התנהלותו הרגיל. הרשותו של מעורר זה בוטלה והואណון ל- 180 שעות של"צ ללא הרשות וצו מב奸. עונשו של מעורר 2, אביו של מעורר 1, הומר ממסר בפועל למאסר בעבודות שירות, תוך שבית המשפט ציין כי גם שופט בית המשפט המחויז סבר שעונש זה הוא הראו, אלא ש"מניעה טכנית" - חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהיתה אז שלילית - הביאה אותו לגזר מאסר בפועל ממש.

- ת"פ (מחוזי ב"ש) 15-02-17759, **מדינת ישראל נ' חיליל אמתיראת** (17.9.15) - הנאשם הודה והורשע בחבלה חמורה, בכך שבתגובה לזריקת חוץ לעברו השליך על המתלוון מוט ברזל שפגע בראש המתלוון. למתלוון נגרמו חתך מדם ושבר דחוס, הפעע נסגר בסיסות. הצדדים הגיעו להסדר במסגרת המאשימים הגבילה עצמה בטיעונה לעונש של 12 חודשים מאסר ועונשים נלוויים, וכן הוסכם על פיצוי בסך 15,000 ל"נ, ובית המשפט הטיל על הנאשם שישה חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום הנ"ל.

- ת"פ (מחוזי ב"ש) 15-01-28958, **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.5.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של בחבלה חמורה, כאשר תקף את אחיו הקטן והיכה אותו בכל חלק גופו תוך שימוש במקל, והותיר אותו חבול בבית. לפחות נגרם שבר בכף ידו הימנית ונפיחות בידו השמאלית, ובנוסף שריטות בסמוך לעינו. הנאשם לא עבר פלילי, הتفسיר עבנינו חיובי. בית המשפט כיבד הסדר טיעון לפיו הוטלו על הנאשם 400 שעות של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות.

9. לנוכח האמור אני סבורת שמתמחם הענישה לעבירה בה הורשע הנאשם שבפני נע בין של"צ נרחב לבין מאסר בפועל לתקופה של שנה או מעט מעלה מכך.

שיקולים במסגרת המתמחם

10. הנאשם הודה, הכיר באחריותו לאירוע וחסך זמן.

עמוד 3

אין מחלוקת על התקיימות פרובוקציה מצד המתלון אשר קדמה לאיורע. גם אם אין בעובדה זו כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם, שלא היו פרופורציונליים לאלימות שהופעלה נגדו, הרי שיש משקל לעובדה שפעל בתגובה לקינטור ולא מתוך תכונן מוקדם.

התיחסתי לעיל פסק הדין בעניינו של המתלון, אשר נקבעה אחראיתו ללא הרשעה והואណון לעונש מינימלי של התחייבות כספית ופיצוי נמוך למתלון. אמנם קיימים הבדלים ניכרים בין השניים, שכן המתלון היה קטן בעת ביצוע העבירה והורשע בעבירה של תקיפה סתם. עם זאת, הפרשי הגילאים בין השניים לא היו גדולים, ושניהם היו סמוכים לגיל הבוגרות, כך אחד מהם מצידם האחיר של הרף. כך שעל אף השוני בין הנאשם למתלון, עקרון אחדות העונשה מחייב התחשבות מסוימת בעונש המקל שנגזר על המתלון.

11. לנאם שבפני הרשעה קודמת יידה בעבירה של הוצאה, שבוצעה בשנת 2014, עליהណון בשנת 2015 לחצי שנת מאסר בעבודות שירות.

אמנם מדובר בעבירה חמורה שאינה כה ישנה. אולם כפי שעולה מتفسיר שירות המבחן, מאז ביצוע העבירה זו עבר הנאשם שנייה באורך חיו. הוא נישא והפרק לאב, עובד באופן קבוע ומכיר באחראיתו כלפי בני משפחתו. כך שהעדר מעורבות פלילתית של הנאשם בשנים האחרונות אינה מקרים והוא מבטא תהליך בעבר.

בקשר זה יש לראות גם את השיקול של חלוף הזמן. מעבר לזמן שעבר מאז ביצוע העבירה עד הגשת כתב האישום בשנת 2016 ומtan גזר הדין עתה, הזמן שעבר משמעותית גם בשל כך שהוא מבטא את השינוי שעבר הנאשם. שהטלה עונש מאסר, ולוי בעבודות שירות, יהא בה כדי להחזיר את הנאשם לאחר, במקום לחזק את אורח החיים החיוויי שבנה לעצמו.

בנוסך, המתלון עצמו מסר שאין לו עניין לעסוק בעבר והוא מצוי בקשרי ידידות עם הנאשם (או מדבר בדברים בעלמא אלא שכך נכתב גם בתסקיר מפי המתלון).

12. בנסיבות אלו יש להעמיד את עונשו של המערער בתחום מתחם העונשה, כאשר לנוכח הנسبות שתוארו והשינוי באורך חייו של הנאשם, יתכן אף שהוא מקום לחזור ממתחם העונש ההולם לטובת שיקולי שיקום.

13. לאור האמור אני דנה את הנאשם לעונש כמפורט להלן:

של"צ בהיקף של 260 שעות. שירות המבחן יcin תכנית של"צ ויודיע עליה לבית המשפט תוך 60 יום.

מאסר על תנאי לשולשה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירות אלימות שהוא פשע.

פיצוי למתלון בסך 1,000 ₪ תשלום תוך 45 יום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ח, 21 מרץ 2018, בנסיבות הצדדים.

